

В Ірени Кільчицької з'явився хлопець

Учора заступник голови КМДА народила сина

Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО

Ірина СИВАШОВА
"Хрещатик"

Учора, на одне із найшанованіших у православ'ї свят — Різдво Пресвятої Богородиці, соратниця столичного мера Леоніда Черновецького, заступник голови КМДА Ірена Кільчицька народила сина. Хлопчика зростом 52 сантиметри та вагою 3 кілограми 190 грамів нарекли Марком. Це вже друга дитина в Ірени Кільчицької. У лютому 2007 року вона дала життя дівчинці Моніці. Як повідомила "Хрещатику" щаслива мама, вони із сином почуваються пречудово.

Учора вранці о 10.27 заступник голови КМДА Ірена Кільчицька народила сина. Немовля зростом 52 сантиметри важить 3 кілограми та 190 грамів. Під час пологів були присутніми экс-керівник комісії Київради з питань охорони здоров'я, доктор медичних наук Ольга Богомолець та дружина столичного мера Леоніда Черновецького Аліна Айвазова. Кореспондент "Хрещатика" поспілкувалася із щасливою мамою, котра вже через дві години була з немовлям у палаті. За словами пані Кільчицької, котра не стримувала радості та позитивних емоцій, вони разом із хлопчиком почуваються добре. Для свого сина, якому, до слова, пощастило народитися на велике християнське свято — Різдво Пресвятої Богородиці, Ірена Кільчицька обрала дуже сильне ім'я. Хлопчика назвали Марк. За однією з версій, ім'я має латинське походження, зокрема від імені бога Марса — покровителя людей та худоби, згодом бога війни. Одного з апостолів Ісуса Христа звали Марком Євангелістом. У пані Кільчицької Марк — друга дитина. Як відомо, в лютому 2007 року вона народила первістка — доньку Моніку. Того ж року заступник голови КМДА взяла ще й шефство над дівчинкою Вікторією, котру мешканка Полтавської області народила, згідно з договором зі столичною гінекологічною клінікою, для бездітної американки, проте не змогла правильно оформити документи. Тоді пані Кільчицька сказала журналістам, що хотіла б мати ще одну дитину. Учора її мрія здійснилася.

Як повідомила "Хрещатику" астролог Любов Шехматова, новонароджений буде творчо обдарованим і з високим інтелектуальним потенціалом. "Дитина перебуває під благодатним впливом Сонця і планети щастя Юпітера. Цей союз нестиме Марку духовну і матеріальну благодать, щастя протягом усього життя", — розповіла пані Шехматова. За її прогнозом, дитина матиме здібності до навчання, прагнучим до знань і на тлі своїх однолітків здаватиметься вундеркіндом. Серед тих сфер, де Марк зможе досягти небезпечних успіхів, астролог назвала науку, громадську діяльність і політику. Отже, у новонародженого Марка є всі шанси стати не менш успішним, ніж інший учорашній іменинник — найбагатша людина України Рінат Ахметов ●

ОФІЦІЙНО

Київ сформує запаси зерна

У столиці розроблено Програму із гарантування продовольчої безпеки та проведення заходів щодо стабілізації ринку продовольчих товарів. Документ передбачає створення запасів зерна і плодоовочевої продукції. Сформувавши такі запаси, місто зможе задовольнити попит киян, до того ж за прийнятними цінами. За словами заступника начальника ГУ з питань торгівлі та побуту Василя Пілявоза, тримісячний запас зерна становитиме 53 тонни пшениці та 22 тонни жита. Наразі зерно нового врожаю коштує в середньому 1,2 тис. грн за тонну. До кінця року вартість його може зрости на 25 і більше відсотків. Для формування запасів пропонують залучити кредити на пільгових умовах. Проект програми розглянуть на наступному засіданні бюджетної комісії Київради •

Смітники засадять деревами

Згідно з новими правилами з благоустрою столиці, всі підприємства зобов'язані прибирати 10-метрову територію, прилеглу до паркана або будівлі чи споруди, й утримувати в належному стані. Про це повідомили у Головному управлінні з питань благоустрою Києва. Та додали, що тротуари відтепер у місті обладнуватимуть фігурними елементами мощення. Це зменшить небезпеку травмування пішоходів та поліпшить зовнішній вигляд київських дворів. А у місцях несанкціонованих смітників можна буде висадити до 30–35 га зелених насаджень. Таким чином, для кожного третього жителя столиці ростиме одне дерево, а показники з озеленення сягнуть 21–23 кв. м на людину •

Таксі містом їздять без ліцензій

Фахівці Головного управління з питань захисту прав споживачів КМДА перевірили 10 брендів-перевізників і таксі у столиці. Як з'ясувалося, у 62% водіїв немає дорожніх листів з помітками про техогляд та медогляд. Без ліцензій містом курсують 80% перевізників. 84 з 95 автовок не обладнані таксометрами. У трьох з чотирьох водіїв не було інформації про тариф. Послуги таксі надавали здебільшого на автомобілях, які не обладнані за технічними нормами. На бортах не вказували назву перевізника, не було сигнального ліхтаря із зеленим та червоним світлом у верхньому правому кутку лобового скла, розпізнавального ліхтаря помаранчевого кольору. Під час перевірок деякі водії транспортних засобів надали копії ліцензій на перевезення пасажирів та їхнього багажу, виданої ТОВ "АСС-АВТО", а ліцензійних карт на автомобіль не мали. Мовляв, їх переоформляють. Водночас представники територіального управління Головавтоінспекції в Києві повідомили, що ліцензію ТОВ "АСС-АВТО" анульовано. З'ясувалося, що значну кількість послуг із перевезень пасажирів та їхнього багажу здійснюють фізичні особи, транспортні засоби яких не зареєстровано відповідно до законодавства. Такі підприємці не є суб'єктами господарювання, тобто взаємовідносини виникають між двома фізичними особами. Отож у такому разі за неякісного надання послуг з перевезення споживач позбавлений можливості звернутися до державних органів у справах захисту своїх прав •

Свято колишніх партизанів та підпільників

Сьогодні з ініціативи КМДА, представників громадських організацій ветеранів війни і молоді у столиці відзначатимуть День партизанської слави. Ветерани й гості побувають на Байковому кладовищі та покладуть квіти до могили у парках Вічної слави і Партизанської слави. Потім колишні партизани, підпільники та інших гостей запросять на перегляд концертної програми "Згадаймо буремне минуле". А ввечері у замському ресторані "Партизан" їх пригостять "партизанською кашею" •

У столиці продаватимуть "живу" воду

Три нові бюветні комплекси матимуть сім ступенів очищення

Віталій КУРІННИЙ
"Хрещатик"

У п'ятницю під час розширеного засідання колегії КМДА йшлося про перспективи та нинішній стан столичного бюветного господарства. З'ясувалося, що нині в столиці функціонує 206 артезіанських комплексів. До кінця 2008-го мають спорудити ще 8. Окрім цього, планують також відкрити три активовані бювети, які матимуть сім ступенів очищення. Літр води з них коштуватиме 30-40 коп, однак мало-забезпечні за неї не платитимуть.

Після того як столичні райони розраховувалися з Київводоканалом, у місті знову почали функціонувати артезіанські свердловини. Одразу ж біля комплексів з'явилися тисячі киян, які вже звикли до джерел із прохолодною, прозорою водою. "Бюветну" тему обговорювали й під час п'ятницької колегії столичної держадміністрації. За словами начальника ГУ з питань комунального господарства Михайла Шпарика, нині в місті 206 бюветів.

"Найбільше комплексів у Дніпровському і Деснянському районах — по 27, найменше — у Печерському, дев'ять, — сказав він. — Окрім цього, планують відкрити ще 8 бюветів та один реконструювати". Пан Шпарик додав, що наразі завершують будівельні роботи у Дарницькому, Шевченківському і Деснянському районах. Але в останньому є проблеми із фінансуванням. "Районна рада не виділила потрібні 350 тис. грн, отож доведеться перераховувати цю суму з міського бюджету", — розповів керівник. Загалом же майже всі бювети з нового року планують передати під контроль єдиної структури — КП "Бювет".

За його словами, свердловини, які функціонують 10 і більше років, потребують реконструкції. Уже нині під час перевірок з'ясовують, де потрібні системи доочищення.

У Києві створять перші бізнес-центри

Досвідом ділитиметься Мюнхен

Ігор СВАЧІЙ
"Хрещатик"

Заступник голови КМДА Людмила Денисюк зустрілася з віце-мером Мюнхена Хепом Монатцедером. Крім культурно-політичних питань, поговорили й про бізнес. Німецькі колеги поділяться досвідом щодо створення бізнес-центрів. Робочі моменти обговорять на спільній нараді, котру запланували провести найближчим часом.

Бізнесмени та муніципалітет Мюнхена допоможуть створити у Києві перші бізнес-центри. Про це йшлося під час зустрічі заступника голови КМДА Людмили Денисюк з німецькою делегацією. Розмова тривала понад годину. Віце-мер Мюнхена Хеп Монатцедер нагадав, що їхнє місто та столиця України побраталися ще в 1989 році. "Багато що зміни-

У трьох столичних бюветах незабаром з'явиться "жива вода", її очищуватимуть сімома фільтрами

Загалом же артезіанська вода найякісніша. Бювети постійно перевіряють і фахівці міської санітації. "Щоб уникнути частих інспекцій і тривалих ремонтів, запровадять бювети активованої води, — повідомив пан Шпарик. — Перший уже спорудили на вул. Тираспільській, що в Подільському районі".

Він додав також, що в Оболонському і Шевченківському районах зведуть ще два таких комплекси — на місці тих, які мали ліквідувати. "Разом із механічним і вугільним очищенням воду ще й іонізуватимуть, тобто оброблятимуть за допомогою срібла та озону, — пояснив пан Шпарик. — До того ж знезаражуватимуть ультрафіолетовим промінням. А наостанок, на виході із свердловини, щоб вода була "живою", спеціальним приладом з електромагнітним пристроєм її робитимуть позитивною. Загалом же вона проходитиме сім ступенів очищення".

Такі комплекси вже є в Миргороді та Миколаєві. За даними досліджень, вода в них відповідає еталонній карпатській. Михайло Шпарик зазначив, що нововведення схвалено науковою радою

належних міністерств та санітації. "Щоправда, воду з таких комплексів продаватимуть по 30-40 коп за літр у власний посуд, — уточнив він. — Але ж і в магазинах пляшки з водою недешеві, а якість товару невідома". Керівник управління повідомив також, що для мало-забезпечених киян, насамперед пенсіонерів, очищену воду планують відпускати безоплатно. Хто будуватиме комплекси і реалізовуватиме продукт, чиновник не повідомив.

"А ви самі вживаєте бюветну воду і з якого джерела, коли не секрет?" — поцікавився у нього Київський міський голова Леонід Черновецький. "Користуюся комплексом, що на Солом'янській площі", — відповів Михайло Шпарик. Столичний мер жартома порадив усім киянам користуватися цим бюветом. А ще поцікавився, як перевіряють якість води та виконують його розпорядження щодо естетичного вигляду бюветних комплексів. "Якщо хтось із керівників ігнорує це, їх потрібно карати", — наголосив Леонід Черновецький. Наостанок запропонував провести громадські слухання на тему якості роботи бюветів •

лося з того часу, особливо у політично-муніципальному плані. І нам дуже приємно, що всі ті перипетії не позначилися на відносинах Києва та Мюнхена", — зауважив пан Монатцедер.

За словами гостя, Київ дуже змінився з часу його першого візиту 1990 року. "Я вражений стрімким розвитком вашого міста. Хочу сказати, що у захваті від Києва й мій син, який співпрацює з київськими театрами й нині перебуває у вашій столиці", — розповів Хеп Монатцедер і похвалив роботу українських акторів.

За словами Людмили Денисюк, Київ готовий до будівництва бізнес-центрів на кшталт мюнхенських. "Це великі офісні чи виробничі приміщення з усією належною інфраструктурою, розташовані на околиці міста", — пояснила Людмила Денисюк. Створення таких центрів дасть змогу винести з центру міста офіси з тисячами автомобілів, які нема де паркувати. Крім того, оренда таких приміщень коштуватиме у кілька разів менше, ніж у центрі. Перший бізнес-центр можна обласштувати на базі одного із збанкрутілих

заводів. Проект уже розроблено в ГУ з питань регуляторної політики та промисловості.

Також, з огляду на досвід проведення чемпіонату світу з футболу, німецькі інвестори зацікавлені у спільній реалізації проектів, запланованих до Євро-2012. Віце-мер Мюнхена зазначив, що головне, чим вони нині займаються, поліпшення екологічної ситуації. Партнери готові поділитися технологіями щодо зменшення шкідливого впливу на довкілля. Нагадаємо, Київ нині активно працює над реконструкцією Бортницької станції аерації та будівництвом новітнього сміттєспалювального заводу.

Наостанок трохи несподіваним для присутніх стало прохання віце-мера Мюнхена про допомогу. "У Мюнхена небагато міст побратимів. Є ще Хараре — столиця Зімбабве. Там нині неспокойно, громадські заворушення. Чи міг би Київ як стабільне європейське місто допомогти і там навести лад?", — запитав пан Монатцедер. І додав, що завжди наводить Київ як приклад розвитку демократії •

Василь ЩЕРБЕНКО: “Для киян завезуть 160 тисяч тонн овочів та фруктів”

У столиці закінчується заготівельна пора. Планують завезти 160 тисяч тонн сільгосппродукції, що на 10 % більше, ніж у 2007-му. Окрім цього, до кінця нинішнього року має відбутися 79 ярмарків, де овочі і фрукти можна придбати значно дешевше, ніж у супермаркетах. Разом з тим у місті розширюється мережа продовольчих магазинів, які свого часу нові власники перепрофілювали на казино чи бутики. Про це “Хрещатику” розповів начальник ГУ з питань торгівлі й побуту Василь Щербенко.

— Василю Прокоповичу, наразі в столиці триває напружена заготівельна пора. Скільки загалом передбачено завезти овочів і фруктів на зиму, і скільки вже завезено?

— Нинішнього року плануємо завезти майже 160 тисяч тонн сільгосппродукції. Тобто для постійного споживання, закладки на зиму, соління і переробки. Наразі вже маємо понад 14 тисяч тонн плодів, що на 5 % перевищує торішню норму. Загалом же у 2008-му передбачено придбати овочів і фруктів на 10 % більше, ніж зазвичай, зокрема баштанних культур. Цьому сприяє значний попит і непоганий урожай, зібраний господарствами Херсонщини. У скільки обійдеться міському бюджетові закупівля продукції, наразі не відомо. Торік ця цифра становила понад 7 мільйонів гривень. До того ж торговельно-закупівельні підприємства міста розраховуватимуться із сільгоспвиробниками тільки після реалізації продукції.

— Що реально в місті робиться (насамперед у центрі столиці), аби повернути колишні продовольчі магазини, перепрофілювані власниками під казино, гральні автомати чи бутики?

— У Законі “Про приватизацію” зазначено, що власник магазину після 5 років використання його за призначенням має право змінити вид діяльності. А оскільки кожен бізнесмен передусім мріє про прибуток, йому однаково, зручно буде киянам чи ні. Ми перевіряли і з'ясували, що, наприклад, один чоловічий костюм можна продати протягом 5—10 хвилин. А щоб отримати аналогічну суму за картоплю чи хліб, їх потрібно реалізувати тонну або півтори відповідно. А часу й затрат на це потрібно значно біль-

ше. Тому ще в 2006 році вийшло розпорядження КМДА щодо відкриття невеликих продовольчих магазинів у приміщеннях, які належать до комунальної власності міста або районів. Протягом двох років у столиці вже відкрили 180 магазинів. Зокрема нинішнього року — 75. Окрім того, розроблено схему розташування продовольчих МАФів. Вони з'являться у місцях, де немає стаціонарної торговельної мережі.

— Яка нині ситуація із київськими ринками, насамперед комунальними? Плануєте реконструкцію деяких із них, зокрема Володимирського?

— Ринки всупереч різним прогнозам існують і доволі успішно конкурують із гіпер-супермарке-

тами, бо там зовсім інша форма роботи. У великих магазинах ціна стабільна, а на ринках протягом дня вона може змінитися тричі: уранці, поки невідома кількість продукції, — одна, вдень вирівнюється, а до вечора спадає. До того ж можна зробити вибір на користь того чи іншого продавця та ще й поторгуватися. Нині на ринках тільки м'яса реалізують 70 % від загальної кількості спожитого в столиці. Майже стільки ж плодовоовочевої продукції і 30 % бакалійної. Завдяки платним послугам за місце, ринковий збір, із 20—22 найменувань сільгосппродукції, яку реалізують на ринках, десь на третину ціни в Києві на рівні інших обласних центрів, котрі мають власну сільськогосподарську базу. Зазначу, що останнім часом комунальні ринки — “Бессарабський”, “Володимирський” і “Житний” — значно поліпшили свою роботу. На сьогодні тільки доходи там зросли в півтора разу, а відповідно й відрахування до міського бюджету. Завдяки цьому ринкам вдається оновити свої приміщення. Той самий “Бессарабський” замінив фасад, інженерні мережі, торговельні столи, плитку, яка була ще з часів будівництва ринку. Навіть відкрили медичну кімнату. Щось подібне зробили і на “Житньому”. Зміни очікує й “Володимирський”. Уже перекрили дах.

— Що робитимуть із несанкціонованими міні-базарчиками, які з'являються поблизу станцій метрополітену, на зупинках громадського транспорту, в підземних пішохідних переходах?

— Несанкціонована торгівля є не тільки в Києві, а й по всій Україні. І борються з нею постійно. Якось мені потрапив номер “Радянської торгівлі” за 1937 рік. Там також ідеться про несанкціоновану торгівлю. Тоді все було так, як і сьогодні, однаково, тіль-

ки назви вулиць інші. Річ у тім, що ми намагаємося боротися з цим явищем цивілізованим шляхом, проводимо роз'яснювальну роботу серед населення, через ЗМІ, запрошуємо до співпраці ветеринарні, санітарно-епідеміологічні служби, правоохоронців. Завдяки цьому на черв'як скоротити кількість точок несанкціонованої торгівлі.

Більшість киян уже пересвідчилися, що не всі бабусі торгують на вулицях, аби заробити копійку “на хліб”. Днями спостерігав таку картину на вулиці Серафимовича, що в Дніпровському районі. Бабусі розклали свій крам просто на тротуарі. Але періодично їм поповнювали “прилавок” із вантажівок, заповнених картоплею, цибулею, капустою. Тож виходить, що насправді тут не йдеться про несанкціоновану торгівлю, а якраз про організовану наперекір міській владі якись тінювими структурами.

— Кількість сільськогосподарських ярмарків у столиці постійно зростає. Скільки їх передбачено організувати до кінця нинішнього року?

— Нинішнього року заплановано провести 110 ярмарків сільгосппродукції. З них уже відбулося 79. Загалом реалізовано понад 12 тисяч тонн овочів і фруктів за цінами, від 15 до 20 % нижчими, ніж у магазинах та на ринках. Тож кияни взимку і в інші пори року не залишаться без вітамінів. До слова, Київ — єдиний регіон в Україні, який централізовано переймається питанням заготівлі. З настанням прохолодної погоди ярмарки організовуватимуть частіше. Найбільше їх видаватимуться у Солом'янському, Шевченківському, Дарницькому районах ●

Спілкувався
Віталій КУРІННИЙ,
“Хрещатик”

Забудовників вирішили прискорити

Депутати скасують багаторічні ходіння з паперами

Ігор СВАЧІЙ
“Хрещатик”

Терміни підготовки та видачі дозволів на будівельні роботи й землекористування скоротяться у кілька разів. Фундаментальні рішення про новий порядок підтримала у п'ятницю комісія Київради з питань промисловості, інноваційної та регуляторної політики. Схвалили депутати й нові умови для перевізників. Незабаром киян обслуговуватимуть на новому транспорті винятково ввічливі водії та привітні кондуктори. Над питанням уведення плати за в'їзд до міста легкових авто комісія радить серйозно попрацювати.

Один рік замість чотирьох

Незабаром, щоб дістати дозвіл на будівельні роботи, не доведеться роками оббивати пороги чиновників. У п'ятницю комісія Київради з питань промисловості, інноваційної та регуляторної політики схвалила три фундаментальних, за словами голови комісії Ігоря Шовкуна, проекти рішень. Ними визначають, як готувати та видавати дозволи на виконання будівельних робіт, на спорудження об'єктів, користування земель-

ною ділянкою. “По-перше, буде чітко прописано порядок віддання заявки до моменту отримання дозволу. Порядок спрощений і передбачає принцип єдиного вікна. Головне — чітко регламентовано терміни”, — розповів пан Шовкун. Так, щоб дістати дозвіл на землекористування, доведеться чекати 365 днів, тоді як сьогодні на це витрачають 3—4 роки. Дозволи на будівництво та будроботи (реставрація тощо) готуватимуть від 2 до 4 місяців максимум. Начальник Головного управління з питань економіки та

інвестицій Марина Лукашина каже, що для зручності подбають про спеціальне програмне забезпечення. “Коли цей процес комп'ютеризувати, сам заявник через інтернет зможе простежити, на якій стадії перебуває підготовка документів. Та й робота “єдиного офісу” значно оптимізується”, — переконана пані Лукашина. У комісії вважають, що новий порядок видачі дозволів запрацює вже з листопада, після жовтневого затвердження на сесії.

Культура у маршрутках

Підтримали члени комісії також нові умови проведення тендерів серед перевізників стосовно маршрутів. Переваги, за словами начальника ГУ з питань транспорту Івана Шпильового, надаватимуть тим, хто запропонує найліпші для пасажирів умови. “Це мають бути новий рухомий склад, максимум не 8-, а 7-річного віку, обладнаний двигунами стандартів Євро-2 і -3. У автобусі повинно бути не менше 21 одного місця

для сидіння”, — розповів пан Шпильовий. Він додав, що у договорах не забули також про етикет поведінки водіїв та кондукторів. Останні теж мусять мати відповідну форму одягу. До слова, у нових правилах “дбають” і про самих працівників: передусім дозволи видаватимуть тим, хто має власні приміщення бодай на кінцевих зупинках, де можна перепочити, пообідати. Відповідність умов правилам перевірятиме спеціальна комісія. І якщо згодом перевізник “забуде” якусь настанову, його можуть позбавити маршруту як “системного порушника”.

Платний в'їзд покращить інфраструктуру

Почали розглядати на комісії й питання платного в'їзду легкових авто, не зареєстрованих у столиці. Це практикують у багатьох країнах, проте, на думку Ігоря Шовкуна, для запровадження такої системи в Києві потрібна серйозна підготовка. “Адже не йдеться про збирання

грошей як самоціль. Ми говоримо про один момент із глобальної концепції поліпшення транспортної системи міста”, — каже пан Шовкун. За його словами, сьогодні у столиці запроваджують комп'ютеризовану систему керування дорожнім рухом, виносять склади за межі міста, будують терміналі, паркувальні майданчики, переводять вулиці в односторонній режим руху тощо. “Це ціла система заходів, покликаних поліпшити умови для киян. З міського бюджету на це йтиме лівова частка фінансів. Транспорт, який заїжджає в місто і створює додаткове навантаження як на інфраструктуру, так і на екологію, міг би відшкодувати незначну частку”, — вважає Ігор Шовкун. При цьому голова комісії зазначив, що водії повинні відчувати, за що платять, тобто інфраструктура має поліпшитися. У робочому варіанті проекту рішення зазначено, що суму сплати буде розраховано. Поки що ж звучать цифри від 3 до 5 грн. За рік таке нововведення поповнить міську скарбницю десь на 1,2 млрд грн ●

Валерій ЧАЛИЙ: “Європа вже мало чому дивується”

Директор міжнародних програм Центру Разумкова з оптимізмом дивиться у майбутнє

Директор міжнародних програм Центру Разумкова Валерій Чалий розповів "Хрещатику" про нові виклики, які поставив перед Україною і світом збройний конфлікт на Кавказі, а також проаналізував проблеми та перспективи європейської і євроатлантичної інтеграції нашої держави. З погляду пана Чалого, рух України до європейських стандартів якості життя відбувається повільно, проте — незворотно. Завадити ж "поверненню" України у цивілізаційний простір Європи не зможуть навіть чвари наших політиків.

— Чи змінилася геополітична карта світу в зв'язку зі збройним конфліктом Росії та Грузії?

— Грузино-південноосетинський конфлікт, який дуже швидко став російсько-грузинським збройним конфліктом, поставив багато запитань і викликів як до системи міжнародного права, так і щодо майбутнього розкладу сил у Чорноморсько-Каспійському регіоні. Зокрема, цей приклад чітко засвідчив, що коли одна зі сторін є членом Ради Безпеки ООН, то механізми врегулювання замороженого конфлікту не діють. У даному разі Росія як член Ради Безпеки ООН фактично блокує рішення ООН щодо конфлікту Грузії та Південної Осетії. Зайшовши на територію Грузії, Росія порушила ті резолюції ООН, які сама підписувала. Аналогічно може діяти й будь-який інший член Ради Безпеки ООН. Приміром, ті самі США також можуть заблокувати будь-яке рішення ООН, прийняте не в їхніх інтересах. Російсько-грузинський конфлікт засвідчив, що міжнародно-правова система в її нинішньому стані не спрацьовує.

— У чому полягають інтереси ключових геополітичних гравців Чорноморсько-Каспійського регіону?

— Інтерес Росії полягає у відновленні контролю чи домінування у тих країнах, які сьогодні зорієнтувалися на Захід, на європейську інтеграцію. Це Україна, Грузія, Азербайджан, Молдова, а в перспективі — Вірменія та Білорусь. Ситуація у Грузії мала продемонструвати всім цим країнам ті сценарії, які Росія готова застосувати і щодо них. У зв'язку з цим з'являються чіткіше артикульовані інтереси Євросоюзу. Він був змушений реагувати на цю кризу й сьогодні шукає на неї відповіді. Дуже складно шукає, бо, на відміну від США і Росії, механізми прийняття рішень ЄС зазвичай консервативніші та складніші. Євросоюз об'єднує 27 країн, позицію яких потрібно узгоджувати. Для України конфлікт на Кавказі — один із небагатьох прикладів, коли національні ін-

тереси вимагають абсолютно чіткої та активної позиції. Цей регіон розташований дуже близько від нас, і ми маємо двосторонні угоди про дружбу й партнерство як з Росією, так і з Грузією. Отже, Україна повинна стати не об'єктом впливів, а впливовим суб'єктом міжнародної політики в Чорноморсько-Каспійському регіоні.

— Що, на вашу думку, "шукала" Росія на території Грузії?

— Росія має бажання після багатьох років "сплячки" заявити про себе як про потужного геополітичного гравця нарівні зі США та ЄС, вона прагне знову сісти за стіл переговорів щодо розподілу впливів на пострадянському геополітичному просторі.

Останні заяви керівництва Росії свідчать про те, що вона, усвідомлюючи небезпеку міжнародної ізоляції, свідомо йде на це, маючи на увазі можливість налагодження контактів з країнами Східної Азії й заявляючи про готовність співпрацювати з будь-якою країною світу, яка хоче співпрацювати з Росією, в тому числі — й у військовій сфері. Небезпека такої заяви полягає саме у слові "будь-якою", оскільки така гра є серйозним кроком, спрямованим на реставрацію колишньої системи "холодної війни". Тоді були одні країни — бідні, але дуже агресивні — друзями США, а інші — друзями СРСР. І якщо Росія почне так "дружити", постачаючи зброю Сирії, Венесуелі, Кубі, Ірану, Кореї, то це

не додасть світові політичної стабільності. А такий месидж прозвучав. Хоча, гадаю, нині це з боку Росії є лише "бряканням зброєю" задля завоювання собі вигідніших позицій у переговорному процесі.

— Якщо йдеться про нову біполярність у світі, то чим другим має бути Україна?

— Передусім ніякої біполярності не буде. Система, що існувала за часів "холодної війни" — СРСР і США з їхніми сателітами — вже не повернеться. Навпаки, я думаю, що у найближчій перспективі світ стане багатополлярним. Сьогодні він ще значною мірою залишається однополлярним з переважним впливом США, проте у найближчі 20-30 років на авансцену світової політики вийдуть так звані країни БРІК — Бразилія, Росія, Індія, Китай. Крім того, Євросоюз, якого сьогодні багато хто вже списав з перспектив активного геополітичного гравця, у разі нового свого розширення, зокрема із включенням України, міг би стати потужною геополітичною силою. І хоч у перспективі Схід з його трудовим ринком та людським потенціалом матиме більш вигідні позиції порівняно з консервативним Заходом, Україна все ж "повернеться" у Центральну Європу, де ми вже є культурно та географічно, а з часом інтегруємося економічно і за соціальними стандартами, а також — через європейську систему колективної безпеки.

— Про яку систему колективної безпеки ви говорите — НАТО чи так званий Єврокорпус?

— На мій погляд, такою моделлю могла б стати європейська система безпеки, яка б відповідала саме за безпеку в ЄС, без участі США і Канади. Однак європейські експерти, з якими я спілкуюся, кажуть, що протягом найближчих 20 років нереалістично замінити НАТО як ключову безпекову систему країн Європи. Тому треба виходити з реалій. Я можу назвати безліч складних питань стосовно руху України до НАТО, але ніхто нічого ліпшого наразі не запропонував — ні політики, ні експерти. І дискутувати тут мають не про те, як забезпечити вступ чи невступ нашої країни до НАТО, а про те, як гарантувати національну безпеку та особисту безпеку громадян України. Головне питання — в реальних реформах, які б нас наблизили до європейських стандартів у секторі безпеки у широкому розумінні. Це включає і правоохоронні органи, і запровадження парламентського контролю за силовими структурами, й механізми забезпечення від використання спецслужб у політичній боротьбі. Це ті речі, які у Європі сприймають як самозрозумілі, а у нас це є проблемою. Крім того, йдеться про відповідний рівень економічних та соціальних стандартів. Ті, хто критикує такий вибір України, на мій погляд, нешири.

— Ви говорите про переваги вступу України до НАТО, але не прогнозуєте надання Україні ПДЧ у грудні цього року. Чому?

— Я не вважаю ключовим питанням для України час її приєднання до ПДЧ. Хоча зволікати також не варто. Адже йдеться не про вступ до НАТО — до цього не готові ані політичний істеблішмент, ані країна. Не може бути учасником НАТО країна, у якій солдат не готовий не лише професійно, а й матеріально. Офіцер має думати лише про свій військовий обов'язок, а не про те, приміром, що його родина не забезпечена житлом, а діти не мають змоги навчатися. ПДЧ — це якраз один із тих інструментів, що міг би наблизити нас до виконання не лише військових, а й політичних, економічних, соціальних стандартів якості життя. Чому він для нас важливий нині? Бо всі можливі формати співпраці з НАТО Україна вже використала. А відтак, логічно вести мову про новий формат. Коли його отримати — це вже суто технічне питання, особливо після того, як на саміті в Бухаресті пролунала заява про те, що Україна таки буде членом НАТО. Теоретично це може статися і в грудні, на зустрічі міністрів закордонних справ країн-членів НАТО або на черговій зустрічі міністрів оборони. Нарешті є ювілейний саміт НАТО навесні наступного року. Тобто, якщо від ЄС ми ще очікуємо сигналу щодо перспектив членства, то від НАТО цей сигнал для нас уже пролунав.

— Чому, з вашого погляду, сигнал Євросоюзу щодо перспектив членства України під час саміту 9 вересня так і не пролунав?

— Мене як експерта здивували заяви деяких політиків України стосовно саміту Україна—ЄС у Франції. Одразу зазвучала наша традиційна меншовартість: "нас не чекають", "нас не запрошують". Водночас я, знаючи, які документи готували до саміту, скажу: на 90% вони саме так і були підписані, як готувала дипломатична служба. І перебільшувати вплив навіть останньої політичної кризи в Україні на підсумки саміту 9 вересня також не слід. Європа знає про нашу постійну політичну турбулентність дуже добре і вже мало чому дивується. Було нереально навіть сподіватися на те, що цей саміт стане епохальним для України і вона почує конкретні терміни свого вступу до ЄС. Саме тому я позитивно оцінюю результат останнього саміту Україна — ЄС і вважаю його успіхом вітчизняної дипломатичної служби в умовах геополітичних реалій сьогодення. Мало того, нині українська дипломатія перебуває в досить продуктивному переговорному процесі щодо нової посиленої угоди з Євросоюзом, яка замінить чинну угоду про партнерство і співпрацю і, власне, вже стане початком реальної інтеграції України в економічний та політичний простір ЄС ●

Розмовляла Юлія КОМАРОВА, "Хрещатик"

“Таланти” і спільники

Що стоїть за “перемогою над рейдерами” на “Електроприладі”?

Василь НАБІН
спеціально для “Хрещатика”

Нещодавно в пресі з'явилася інформація, що на столичному заводі “Електроприлад” здобуто велику перемогу над рейдерами, їх з ганьбою вигнано, а колишнього директора Юрія Кисляковського відновлено в правах. Усе це так і видається, якщо не звертати уваги на таємницю історії, не раз описану в пресі: рейдерів “запросив” на підприємство сам директор, щоб приховати наслідки масового розпродажу майна.

Із самого початку дивує формулювання питання, яке озвучив пан Кисляковський у інтерв'ю газеті “Дело”. “Встановити осіб загарбників досі не вдається”, — із сумом констатує він. Проте, якщо звернутися до цього ж таки видання за 24 квітня 2008 року, можна дістати вичерпні відповіді на запитання, звідки узялися рейдери й хто за ними стоїть. Там опубліковано відкритий лист акціонерів підприємства до Президента України Віктора Ющенка. У ньому сказано, що вже після придбання в грудні 2006 року акцій заводу, вони дізналися багато “цікавого”. Зокрема, з'ясувалося, що протягом 2002 — 2007 років керівництво повністю розпродало всі приміщення (у тому числі й адміністративний корпус за адресою вул. Глибочицька, 17) загальною площею понад 50 тис. кв. м. Причому середня ціна продажу нерухомості, за цими договорами, становила менше 200 грн за кв. м. “І це в центрі Києва, на Подолі”, — обурювалися акціонери. Далі — більше. Головними покупцями стали два товариства з обмеженою відповідальністю: ТОВ “Релтіінвестгруп” і ТОВ “Бізнес-стандарт”. Засновниками першого є онука Юрія Кисляковського — 19-річна Юлія Ясковець (на момент створення фірми вона ледве досягла повноліття) і члени колишнього правління заводу. Що стосується ТОВ “Бізнес-стандарт”, то його директором є колишній персональний водій Кисляковського — Олександр Ковальчук.

“За нашими оцінками, внаслідок розпродажу колишнім правлінням “Електроприладу” на чолі з Ю. Кисляковським за неринковими цінами приміщення заводу в акціонерів фактично вкрадено майно вартістю в 470 млн грн”, — сказано в листі.

Зрозуміло, що, дізнавшись про реальну ситуацію, нові

Розгром на підприємстві керівництво, що повернулося, списує на рейдерів

власники спробували провести збори акціонерів і змістити колишнє керівництво, що так свавільно розпорядилося майном, яке не належало йому. 7 лютого 2008 року збори відбулися. І на ньому було обрано новий склад правління на чолі з Михайлом Єфіменком, який пообіцяв акціонерам повернути активи заводу у встановленому законом порядку.

Незабаром до суду було подано позов від імені нового правління ВАТ “Електроприлад”. Ще через кілька днів — 24 березня 2008 року — відділ державної виконавчої служби Шевченківського району Києва на майно фірм “Бізнес-стандарт” і “Релтіінвестгруп” наклад арешт. Це було зроблено на підставі рішення Господарського суду Києва від 20 березня в рамках зазначених вище судових процесів.

Для деякого “запахло смаженим”. І 31 березня 2008 року група невідомих зробила спробу захопити підприємство. Припинити беззаконня вдалося лише завдяки своєчасному прибуттю міліції. Проте під час спроби захоплення було травмовано нового голову правління Михайла Єфіменка: його госпіталізували. Але, як мовиться, не буває біди, щоб не вийшли гаразди: завдяки зйомці тележурналістів каналу ICTV нападників на Михайла Єфіменка впізнали й деякого з них затримала міліція. Серед них — экс-чемпіон України з вільної боротьби Вячеслав Глуменков.

І тут доречно процитувати ще один фрагмент із звернення акціонерів до Президента: “За інформацією ЗМІ, затримані учасники угруповання, що бра-

ло участь у рейдерській атаці, зізналися, що захоплення “Електроприладу” і напад на голову правління інспіровані Юрієм Кисляковським. Усвідомлюючи, що доведеться відповідати за господарські злочини, всіляко цюмо перешкоджаючи, він найняв злочинне угруповання Юрія Короля, відоме своїм рейдерством у Києві й області, для атаки на завод”.

Нестандартна схема, погодиться. Але в цьому разі цілком виправдана, оскільки на рейдерів можна списати і збиток, і збитки, й продане на сторону майно. При всьому цьому виникає запитання: як панові Кисляковському вдалося повернутися в директорське крісло? Хто допоміг (не в юридичному плані), як мовиться, склав протекцію?

Схоже, вся справа — в родинних зв'язках. Серед засновників фірм, на які “списувалося” майно підприємства, і міноритарних акціонерів “Електроприладу” фігурують Володимир Ясковець (чоловік онуки Юлії) і Олег Харченко. Обидва знані завдяки будівельним проектам, передусім — як власники майбутнього житлового комплексу “Парк Пушкіна” — Cosmopolitan, центр продажів якого розташований за адресою: вул. Глибочицька, 17, у офісі заводу. А серед їхніх сусідів по парку називають засновників “Індустріального союзу Донбасу”, котрим, як писали раніше, Ясковець і Харченко допомагали купувати нерухомість в Іспанії, у зв'язку з чим мали великі неприємності з місцевою поліцією. Отже, впливові знайомства вони мають. Коментарі, думаю, зайві ●

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Вчора народний депутат від Партії регіонів, бізнесмен, президент футбольного клубу “Шахтар” Рінат АХМЕТОВ відсвяткував 42-річчя

З днем народження його вітає народний депутат від КПУ, доктор історичних наук, заслужений юрист України Леонід ГРАЧ:

— Я зазначу, що у свої роки завдяки власним праці та розуму він досягнув більше, ніж можливо. І в цьому визнаю його талант. Він належить до нового, пострадянського покоління політиків, які через 5—10 років займуть усі політичні ніші в країні. Тому хотілося б побажати Рінатові Леонідовичу чітко визначитися із політичною позицією, а також успіхів!

З повагою, Леонід Грач

НОВИНИ

Власникам житлових апартаментів у Mirax Plaza повернуть гроші

У п'ятницю компанія Mirax Group одразу після повідомлення про зупинку будівництва багатоповерхового комплексу Mirax Plaza заявила, що площу вже збудованих поверхів виділять під офісні приміщення. Ті, хто придбав житлові апартаменти, можуть або отримати свої гроші назад, або зачекати. Можливо, компанія продовжить будівництво у 2009 році. На сьогодні добудовують 11-й поверх, що має стати технічним. Після його закінчення темпи будівництва знизяться. Багатофункціональний сучасний комплекс Mirax Plaza на вулиці Глибочицькій, 43 мав стати найвищою спорудою країни. Його проектна висота 192 метри (46 поверхів). Метр житлової площі коштує \$10 тис. Площа приміщень для продажу становила від 135 до 700 кв. метрів. Відповідно вклади власників апартаментів можуть бути від \$1,35 млн до \$7 млн. Питання з виплатою неустойки поки що не вирішено. Про зупинку будівництва найбільшої висотки України стало відомо в четвер. Компанія-будівник повідомила, що причина заморожування проекту полягає в тому, що на сьогодні вдалося продати лише 10% площі комплексу. Тому після закінчення будівництва 11-го поверху компанія займеться фасадними роботами ●

Америка рятує свої ринки

18 вересня торгівля на фондовій біржі США закінчилася різким зростанням основних індексів. Це пов'язано з тим, що уряд США збирається розробити постійно діючий план підтримки фінансових ринків і створити спеціальну державну комісію, яка має частково викупити у банків боргові зобов'язання їхніх клієнтів (переважно неповернені іпотечні кредити). Завдяки цьому індекс Dow Jones зріс на 3,9% і досяг позначки 11019,69 пункту, NASDAQ збільшився на 4,8% і досяг 2199,1 пункту, Standard&Poor's 500 виріс до 1 206,33 пункту (4,32%). Такого різкого росту індексів, зокрема індексу Dow Jones, не було з жовтня 2002-го. Крім того, позитивно на торги вплинуло рішення Федеральної резервної системи США (ФРС) зробити виняток зі своїх правил і надати найбільшій світовій страховій компанії AIG, що опинилася на межі банкрутства, кредит на суму \$85 млрд у обмін на отримання державою 79,9% її акцій. Кредит надано на два роки під ставку Libor + 850 базисних пунктів. На думку експертів, такі кроки США цілком виправдані, оскільки подібні методи боротьби з банківською кризою вже було випробувано в Америці у 1989 році ●

Гривня продовжує знецінюватися

Минулої п'ятниці національна валюта продовжила втрачати свої позиції стосовно долара, євро та російського рубля. При цьому найбільші темпи зростання демонструвала єрвалюта. Зокрема, НБУ підвищив офіційний курс євро на понад 13 копійок — до 703,5065 грн/100 євро. На сьогодні в роздрібній торгівлі мінімальний курс долара становить 4,812 грн/\$1 — 5,1 грн/\$1. Євро банки купують за 6,836 грн/євро, продають за 7,321 грн/євро. 10 російських рублів приймають в середньому за 1,785 грн, а продають за 2,077 грн. На міжбанківському валютному ринку, за підсумками торгів, у п'ятницю курс долара стабілізувався й закріпився на рівні 4,9850/5,0000. При цьому НБУ знову не вийшов на валютний ринок ●

Підготували
Дмитро ГАЛИЦЬКИЙ,
Тамара ДАВИДЕНКО

ДЕНЬ КИЄВА

12.00 — директор інвестиційного департаменту Укрзагбанку Юрій Каменецький разом із радником голови правління банку Олександром Охріменком обговорюватимуть поточну фінансову ситуацію в Україні. Подія відбудеться за адресою: вул. Панааса Мирного, 17, “Обозреватель”.

13.00 — віце-президент Консорціуму “ЕДАПС” і генеральний директор ТОВ “Поллі-Сервіс” Наталія Кочубей, заступник генерального директора ТОВ “Поллі-Сервіс” Галина Гален та IT-директор ТОВ “Поллі-Сервіс” Володимир Андрощук презентують відкриття Консорціумом ЕДАПС нового підприємства — Міжбанківського бюро персоналізації платіжних карт. Подія відбудеться за адресою: вул. Рейтарська, 8/5а, “Інтерфакс-Україна”.

14.30 — міністр регіонального розвитку й будівництва Василь Куйбіда разом із представниками делегації Європейської комісії в Україні урочисто презентують запуск фінансового проекту “Підтримка стабільного регіонального розвитку в Україні”. Подія відбудеться за адресою: вул. Госпітальна, 4, готель “Русь”.

Культурна облога Києва

Митці читали вірші всю ніч, стріляли зі справжньої зброї, а на повітряній кулі не політали

Фото Павла ПАЩЕНКА

Сергій Пантюк (з мікрофоном) запалює своїми римами не по-дитячому

Дмитро БОНДАРЧУК
спеціально для "Хрещатика"

Учора завершився II літературно-мистецький фестиваль "Київська барикада". Його учасники провели літературні читання водночас у кількох вузах столиці. Потім довели, що стріляти бойовими набоями вміють не гірше, ніж словами. "Ніч поезії", а втім, як і весь фестиваль, пройшла під знаком пам'яті Юрка Покальчука. Щоправда, "найультимативніший" номер, тобто читання віршів з повітряної кулі, вдавня не зовсім. Завалила погода.

Цього разу організатори фестивалю — столичне мистецьке об'єднання "Остання барикада" — влаштували справжню літературну експансію. Кілька груп митців з усієї України окупували столичні вузи. "Під удар" потрапили Києво-Могилянська академія, Київська політехніка, університети імені Тараса Шевченка, авіаційний та педагогічний. Увечері того ж самого дня всі зібралися в Могилянці на головний київський слем — своєрідну поетичну баталію.

Останнім часом в Україні така форма "сценічної поезії" набула популярності. На думку поета Сергія Пантюка, це на 80% театр, а на 20% — поезія. Однак серед самих учасників фестивалю ставлення до слемів неоднозначне. Вже згаданий Сергій Пантюк вважає, що вони "популярнізуєть поезію як грандіозне мистецьке явище", тому самі собою є позитивними. Але білоруський поет Андрій Хаданович зізнався, що йому вже набрид такий вид літературного спілкування. "Ліпше б ми з іншими хорошими поетами зібралися десь та просто почитали. Бо слем — це, скоріше, показуха", — вважає він. Можливо, в Андрієві говорила втомата переможця, оскільки перше місце журі фестивалю присудило саме йому. А ще — Ярославу Мінкіну з Луганська.

Наступного дня поети й журналісти дістали нагоду постріляти на Вишгородському військово-

вому полігоні. З'ясувалося, що більшість із них непогано це робить. Причому в дівчат це виходило ліпше, навіть у тих, хто вперше взяв у руки зброю.

"Чесно кажучи, я взагалі люблю стріляти. Це хороша справа для чоловіка", — зізнався "Хрещатику" поет Богдан Олег Горобчук. А Сашко Лірник не без задоволення згадав армійську юність: шість пострілів зі "снайперки" і... п'ять попадань.

Другого дня на Михайлівській площі відбулася "Ніч поезії". Тішили публіку зовсім "зелені" письменники й досить відомі — Сергій Жадан, Світлана Пovalaєва, Сашко Ірванець. На великому екрані показали минулорічний виступ Юрка Покальчука. За словами Олеся Донія, фестиваль присвятили саме його пам'яті. До слова, як повідомив Олес "Хрещатику", нині працюють над книгою спогадів про Юрка. Це має бути весела книга, бо сам Юрко був життєрадісною людиною, переконаний пан Доній.

А останнього дня, тобто вчора, відбулися читання з повітряної кулі. Точніше, з кошика для неї, бо надути саму кульку завалив дощ. У кошик по черзі залазили Сергій Пантюк, Артем Полежака та інші. Крапку поставила вечірка в клубі "44". Поетичні виступи перемішувалися з блюзом від групи CheckPoint, яка спеціально переключила свої тексти з англійської українською ●

Олесь ДОНІЙ: "Я хочу просувати українську ідею, тому роблю це через культуру"

Мабуть, не буде перебільшенням сказати, що в мистецькому об'єднанні "Остання барикада" зібралися місіонери. Сама ж місія, переконаний голова об'єднання Олесь Доній, полягає у просуванні української культури, української літератури, української музики. Особливо — на схід і південь України. Але для цього, вважає пан Олесь, потрібно шукати форму, адекватну часу. Тож "барикадники" постійно намагаються вигадувати нові акції, фестивалі, а для уже існуючих шукати нові форми. Про все це розмова журналіста "Хрещатика" з Олесем Донієм. Зустрілися ми на полігоні після "Поетичних стрільб". До слова, сам Олесь теж стріляв, і доволі непогано...

— В чому особливості цьогорічного літературного фестивалю "Київська барикада"?

— Ми зробили кілька нових акцій. Наприклад, зустрічі літераторів зі студентами у п'яток київських вузах. Причому письменники поділилися на групи за принципом: більше відомий виступає в ролі своєрідного "паровозика", тобто представляє менш знайомих, молодих. І я вдячний усім літераторам-зіркам, які погодилися просувати молодь.

— Наприклад?

— Ну ось, Сашко Ірванець представляв "житомирську школу". Сергій Пантюк — "західноукраїнський фронт поезії", тобто молодих поетів з Ужгорода, Львова, Хмельницького. Харків'янин Сергій Жадан погодився презентувати авторів із, як я називаю, далекого сходу України, — донецьчан, луганчан. Так само "жіночу навалу" представляли Світлана Пovalaєва і Богдана Матіяш.

Навіть якщо взяти конкурс "Ніч поезії", який народився торік. Тоді це були виступи поетів просто неба в супроводі вогняного шоу протягом усієї ночі. Нині ми додали під поезію ще й музику та відеоряд. Крім того, цьогоріч ми запропонували зробити "Поетичну вітрянку" — виступи поетів із повітряної кулі. Такого ще ніде не було у світі!

— Та чи вистачить у поетів сміливості піднятися в повітря?

— Чесно кажучи, не кожен на це наважується. Приміром, у Сашка Ірванця і Сашка Ушкалова є острах висоти.

— Наскільки сильно були цього разу представлені літератори зі східних і південних регіонів України?

— Одне із завдань "Останньої барикади" — просування української культури на схід і південь України. На Правобережжі проводили літературні й музичні фестивалі легше. Водночас одним із наших постійних фестивалів є "Харківська барикада" в Харкові. Або "День Незалежності з Махном" у Гуляйполі Запорізької області. Цього року ми зробили "Барикаду на Тузлі" в Криму. І скажу навіть, що більшість приїздила на ці фестивалі зі сходу України.

У нас навіть у київській політехніці (Олесь Доній є випускником цього закладу. — Ю. Р.) на поліграфічному факультеті окремо представляли харківську школу. Модератором був Олег Коцарев. Окрім того, на виступі групи слемерів в університеті імені Шевченка на філологічному факультеті було багато харків'ян. Тобто вони або спеціально приїхали звідти (наприклад, Олена Шпилівська), або є вихідцями з Харкова (наприклад, Артем Полежака). А ось Сашко Демченко завітав із Донецька. Сашко добре показав себе в Гуляйполі, тому ми запросили його. З інших героїв гуляйпольської акції до Києва цього разу приїхала Таня Савченко із Запоріжжя. Вона влаштувала виступи літературного клубу "99". Взагалі ми намагаємося допомагати всім, хто несе позитивний заряд.

— Один із коронних номерів цьогорічної мистецької акції — "Поетичні стрільби". Як виникла ідея поєднання, всупереч відомому прислів'ю, муз із гарма-

Фото Павла ПАЩЕНКА

тами (точніше, з автоматами, кулеметами і снайперськими гвинтівками)?

— Ідея "Поетичних стрільб" на Вишгородському полігоні полку внутрішніх військ виникла під впливом того, що нині обговорюють можливість застосування "силового варіанту" для розв'язання політичної кризи. Нам захотілося показати, що насправді в Україні, так само, як і в Європі, силові структури і гуманітарні організації можуть співпрацювати. І що в нас як у нормальній державі силові структури стоять на захисті інтересів громадян, а не проти громадян, а тому повинні бути відкритими. Тож маємо до них нормально ставитися. Тому, власне, ми і привезли сюди поетів, які тут читають вірші. Літераторам своєю чергою дали змогу постріляти на полігоні підрозділу внутрішніх військ із їхньої зброї. Мені здається, що це було по-дружньому, із взаємною відкритістю.

— Останнім часом представники старшого покоління дорікають, мовляв, літературний молодяк про них забув...

— Серед учасників наших заходів, до слова, Іван Драч. А найстаршим членом мистецького об'єднання "Остання барикада" був Юрко Покальчук. Власне, цьогоріч фестиваль присвячений саме йому. Юрко брав участь у всіх наших найбожевільніших акціях, був їхньою душею. Нагадаю, Юрко помер у 67 років.

Тож ми намагаємося поєднувати представників різних поколінь. Насамперед тих, хто готовий до цього.

— А як вийшли на Івана Драча?

— Просто ми давно знайомі. Ще з 1990 року. Коли він був головою Народного руху України, за його пропозицією мене обрали заступником голови НРУ. В нас є досвід громадсько-політичної співпраці. Але я з повагою ставлюся і до його мистецької творчості. Ми залучали один одного до різних громадських ініціатив. Він мене — до Конгресу української інтелігенції. Я теж намагаюся запрошувати його на різні акції.

— Олесю, як ви ставитеся до митців, котрі йдуть у політику?

— Я хотів би зазначити, що політика — це фах. І якщо, скажімо, в Чехії Вацлав Гавел став політиком, то він перестав бути драматургом. Так, він написав за час свого перебування на посаді президента п'єсу, але то був його період як політика, а не митця. І це треба усвідомлювати. Коли людина йде в політику, то все інше на цей час стає хобі. Політик змушений відмовлятися від дуже багатьох речей, зокрема й вільного часу.

— Фестиваль "Київська барикада" — ваш фах чи хобі?

— Це — реальність. Формально я нині політик, але більше займаюся культурою. Нині політика вмирає, і можливості займатися нею реально майже немає, навіть у депутата. А я хочу просувати українську ідею, тому роблю це через культуру. Дві третини свого часу я приділяю культурній діяльності ●

Розмовляв Юрій РУДНИЦЬКИЙ

De Paris avec l'amour

Фотограф Стефан Жізар вник у спосіб життя паризької молоді

Олександр МОРОЗОВ
спеціально для "Хрещатика"

Не так і часто в Києві відбуваються великі фотовиставки, а тим паче хороші. Тому не можна оминати увагою експозицію паризького фотографа Стефана Жізара **Dress Code**, що відкрилася 18 вересня у Французькому культурному центрі. Жізар у нашій країні не дуже відомий, проте у Франції він цілком заслужено популярний і цілком затребуваний як фотограф, переважно рекламний. Серед його клієнтів — великі компанії **MasDonalds, Nutella, SNCF**. Працює разом з оператором і режисером Франсуа Райхенбахом, знімає портрети знаменитостей: Крістофера Уокена, Еміра Кустуріці, Чекі Каріо, Пітера Фалька. Список можна було б продовжити, та немає потреби, бо все це, як каже Стефан, заради заробітку. Головні його фото — ті, що робить для душі.

До них належить і проект **Dress Code**. До слова, виставка вже з успіхом відбулася у Парижі, Баку, і ось нарешті її привезли до нас.

За словами Стефана Жізара, мета цього проекту — створення колективного портрета 17–20-річних парижан у всій різноманітності їхніх смаків, пристрастей, та й неповторності. Для виконання цього завдання фотографові довелося вісім місяців попрацювати на вулиці, підбираючи моделі, і п'ять днів провести у студії, сфотографувавши до двох сотень підлітків. Цікаво, що на фотографіях герої такі, якими вони є в житті (або, можливо, хочуть такими бути). А втім, це деталі. Головне, що іміджу їм не нав'язували. Отож зрештою ми бачимо фактично енциклопедію сучасної молодіжної субкультури — хлопців і дівчат різних ві-

росповідань (чого вони не підкреслюють), професій, які відрізняються одне від одного кольором шкіри і соціальним станом. Однак перше, що впадає в очі й об'єднує їх, — це безпосередність, розкутість, відчуття свободи, та й, мабуть, терпимість до інших.

Роботи навряд чи можна назвати "психологічними". Акцент у них зроблено на зовнішності, одягу. Але це все ж таки не поверхневий погляд. Стефану вдалося передати особистісні риси, характер, темперамент своїх моделей, які явно видно під екзотичними зачісками і екстравагантним одягом та аксесуарами. Щоб усе це побачити, потрібно знати "мову" цього покоління, вникнути в спосіб життя і мислення. Власне, Жізар зі своїм завданням справився. Він зміг показати, що саме говорять своїм одягом юні парижани. А це не так і легко зробити.

Фотограф Стефан Жізар сам представив киянам власну виставку "Дрес-код: занурення і світ моди паризької молоді"

Якщо говорити про стиль, у якому виконано фотографії, то одразу ж пригадуєш його старшого німецького колегу (і тезку) Штефана Мозеса, який понад півстоліття знімав своїх співвітчизників. Але це тільки на перший погляд. Після уважного розгляду схожість виявляється дуже приблизною, та й цілі абсолютні різні. Навряд чи варто про-

водити порівняльний аналіз творчості цих художників. Ні до чого це. Потрібно лише ще раз зауважити: Стефан Жізар справді талановита людина, яка, маючи спеціальну освіту (а втім, можливо, саме завдяки цьому), показала нам роботи, що, безсумнівно, мають художні достоїнства. До них можна додати і те, що фотографії, зроблені Стефа-

ном, по-справжньому красиві, та водночас їх не назвеш "гарненькими" чи "гламурненькими". А то вже безперечна перевага.

У планах Жізара і створення колективного портрета всієї країни, причому в чотирьох вікових зрізах. Ідея грандіозна, однак скільки часу потребуватиме її втілення? Хто знає. Але, в усякому разі, продовження буде ●

Цирк із колесом

Національний цирк України показав нову програму

Ганна ДЕНИСЕНКО
"Хрещатик"

Цими вихідними після літньої відпустки Національний цирк України представив нову програму "І знову з вами". Найбільше захоплення традиційно викликають номери із тваринами, але не менш сподобався глядачам, які відвідали перші вистави, новий атракціон — "Американське колесо відваги".

У тригодинній цирковій програмі кожен відвідувач знайде щось цікаве для себе. У першому відділенні для глядачів працюють еквілібристи і повітряні гімнасти на ременях, важкоатлети Денис та Ігор Ільченки, які піднімають майже 100 кг і, звісно ж, клоуни. Весь вечір на манежі Костянтин та Олег Герасименки, які не лише самі смішать публіку, а й час від часу залучають глядачів до веселих трюків.

Окрім левів, тигрів, верблюдів і ведмедів на кін виходять такі екзотичні хижаки, як дикобрази під керівництвом Людмили Шевченко. Цього сезону пані Людмила почала працювати ще і з носухами й пекарі. Свою дисциплінова-

Директор цирку Володимир Шевченко, який разом із дружиною Людмилою вже багато років приборкує тигрів, цього сезону виходить на манеж востаннє

ність також демонструють дресировані пацюки, еноти, собаки. Виходить на арену і жінка-кішка

Тетяна Шабатько зі своїми підопічними, а номер "Баланс на ножах" у виконанні Наталі й Сер-

гія Шадриних артисти виконують в образах славнозвісної пари пристрасних Хосе і Кармен.

У другому відділенні на сцені з'являється генеральний директор — художній керівник столичного цирку, народний артист України і СРСР Володимир Шевченко. Разом із дружиною Людмилою вони приборкують тигрів і левів. Відомо, що Володимир Шевченко на арену виходить останній сезон, у подальшому він цілком віддасть себе роботі директора. Пан Шевченко, за його словами, радий, що після співпраці з артистами різних країн вдалося зробити програму і з майстрами українського цирку.

У програмі немає виступів слонів, адже, як повідомив директор, вони працювали увесь минулий рік, а тепер уже поїхали. Цікавинкою став номер "Американське колесо відваги", який виконує Євген Петров. Він крутить барабан, який за допомогою штатива ще й рухається по колу, злітаючи вгору або падаючи вниз.

Танцювальні номери шоу-балета національного цирку і музичний супровід оркестру додають яскравих вражень. Перед виставою і після неї малечу катують по арені на конях.

Програму показуватимуть до середини грудня по п'ятницях, суботах і неділях. Ціна квитка — від 20 до 80 грн. Діти до 5 років проходять безплатно ●

ГЕРОЙ КИЄВА

Науковець Ігор Шрамко мусить жити з бомжами

Заради дослідження він продав власну квартиру

 Марина ГУБЕНКО
"Хрещатик"

Два роки киянин Ігор Шрамко не може виїхати на Кубу. Там його чекають дружина та наукове дослідження, а в столиці змушений жити із безпритульними в будинку соцдопомоги. Раніше пан Шрамко працював у Музеї народної архітектури та побуту в Пирогові. Зібрав там унікальну колекцію музичних інструментів, здебільшого бандур. Потім захопився язичницькими символами. Якось прочитав, що українські знаки схожі на кубинські. Чоловік продав свою квартиру та подався їх вивчати. Однак із країни його депортували. Пан Шрамко вважає, що заплідзирили у шпигунстві. Ніяких позначок у паспорті не поставили і офіційно попросили привезти довідку про несудимість.

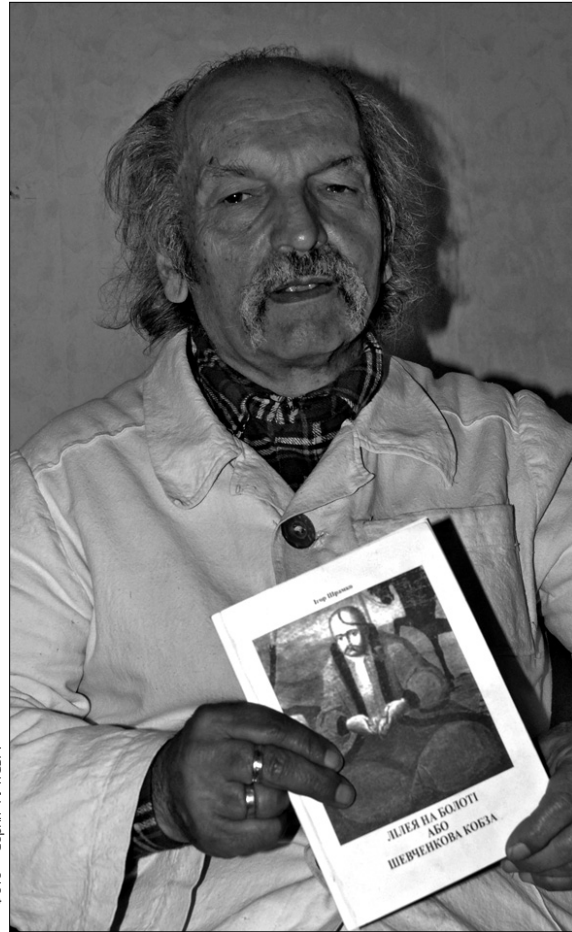
Премійований Президентом видатний діяч культури, корінний киянин Ігор Шрамко нині живе разом із безпритульними в будинку соцдопомоги на вулиці Суздальській. Туди його завело бажання поріднити два народи — український та кубинський. Ідея виникла, ще коли працював у Музеї народної архітектури та побуту в Пирогові, для якого науковець зібрав унікальну колекцію старовинних музичних інструментів, здебільшого кобз. На багатьох із них пан Шрамко помітив зміїні язичницькі знаки. Читав, що подібні культи є на Кубі, тому вирішив це довести.

"Я хотів поріднити два народи на основі відкритої мною спорід-

неності дохристиянських культур української та кубинської богинь води — Дани і Ємайя", — каже Ігор Шрамко.

Для дослідження у 2006-му він вирушив на острів Свободи. Аби оплатити поїздку, продав квартиру в Києві. На Кубі чоловік одружився з представницею спільноти Йо-Руба. Саме у них жінки виконують зміїний танець, знаки з якого зустрічаються на українських кобзах.

Однак того ж року чоловіка вислали з країни. "Навіть із жінкою не встиг попрощатися, не те що провести дослідження", — скаржиться пан Шрамко. Офіційно його звинуватили в порушенні візового режиму, а також

У науковій праці Ігор Шрамко прагне довести спорідненість дохристиянських культур України та Куби

попросили привезти довідку про несудимість. Ніяких позначок про депортацію у паспорті не поставили. Тим часом назад більше не пустили.

Два роки пан Шрамко живе з бомжами та домагається візи на Кубу. Чоловік вважає, що його вислали за підозрою у шпигунстві. Каже, що про це натякали в Міністерстві закордонних справ.

Родичі до себе науковця жити не пускають. 90-річна мати вважає сина сатаністом. Поки пан Шрамко був на Кубі, вона переписала власне житло представникам релігійної громади "Свідки Єгови". Стати на житлову чергу науковець не може — немає прописки, тож просить допомогти виїхати на Кубу, де на нього чекає дружина ●

Кого ви підозрюєте у шпигунстві?

Олег ТЯГНИБОК, ВО "Свобода":

— Сьогодні українська влада і силові структури нашіговані шпигунами — агентами Кремля. Щоби чітко назвати прізвиська цих людей, однозначно треба в Україні зробити дві речі: перше — люстрацію, ухвалити відповідний закон, друге — оприлюднити офіційно списки агентів КДБ, які перебували або перебувають на державних посадах в Україні. Це те, що зробили країни Прибалтики і Східної Європи. Тоді буде чітко видно, хто в нас шпигун, а хто — ні.

Натомість у нас керівники силових структур, коли йдуть у відставку, опиняються в Росії бізнесменами або навіть керівниками російських силових структур. А від СБУ ми жодного разу не почули, що викрили якогось російського шпигуна, хоча їх тут тьма.

Є шпигуни і поза органами влади. Однозначно. Це бізнесовий, економічний шпигун, є професійні шпигуни-дипломати. Я маю на увазі не всіх дипломатів, а

тих, хто займаються шпигунством, і думаю, що не тільки російської держави. Просто з Росією у нас найбільше проблем.

Наталія ВІТРЕНКО, ПСПУ:

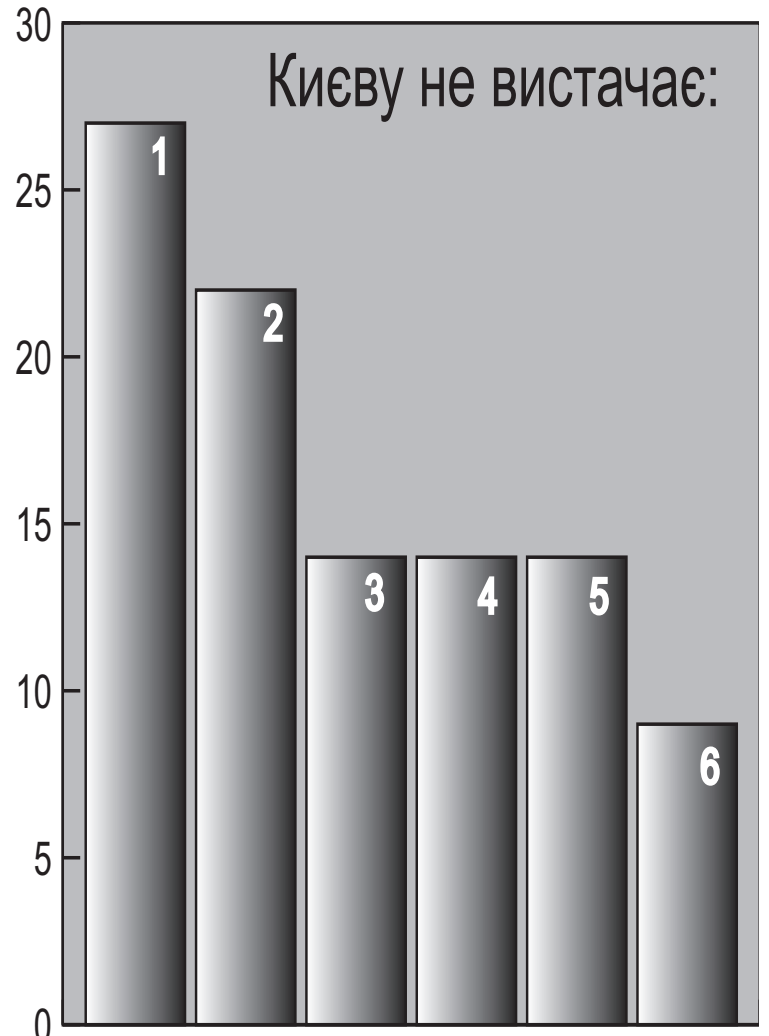
— У шпигунстві я підозрюю СБУ України на чолі з паном Наливайченком. Впевнена, що шпигуни є і поза межами СБУ, тому що Україна зняла візовий режим із Євросоюзом. Їх дуже турбує ситуація в українській економіці. Особливо у військово-промисловому комплексі. Через Євросоюз американські лапи протягуються, тут все переповнено американцями. Звісно, вони шпигують. Але патроную їх СБУ. Створює всі умови для шпигунства.

Дмитро КОРЧИНСЬКИЙ, лідер партії "Братство":

— Я підозрюю у шпигунстві всіх жінок, які оточують Президента. Від дружини до прем'єр-міністра.

Кияни сумують за гастрономами

Результати телефонного опитування громадян

1. Гастрономів — 27 %
2. Овочевих магазинів — 22 %
3. Магазинів модного одягу — 14 %
4. Супермаркетів — 14 %
5. Магазинів дешевого одягу — 14 %
6. Базарів — 9 %

Києву бракує...

Юрій ГОРБУНОВ, телеведучий:

— Не можу сказати конкретно, яких саме, але порівняно з Лондоном, Парижем у нас магазинів не вистачає. І не лише магазинів, а й ресторанів, бутиків модного одягу, кафетеріїв. Не таких одноманітних, як у нас є, а різних, у яких можна було б зїсти і канапку, й тістечко. У кожному районі Києва мають бути свої ZARA, GAP, відома в Америці Banana Republic, — магазини недорогого, але якісного одягу.

Ірина ШИНКАРУК, заслужена артистка України:

— У нас перебір з магазинами! А втім, я за цим не дуже стежу. Поряд із моїм будинком розташований великий продуктовий

магазин, а щодо одягу раджуся зі стилістом. Коли йдеш купувати овочі, думаєш, які вони там? Чи генетично не модифіковані? Ліпше купувати їх у того, хто виростив, або ж вирощувати самому.

Ігор ДУШИН, голова "Ліберально-демократичної партії України":

— Однозначно не вистачає овочевих магазинів. Ще за радянських часів такі були, однак, либонь, нерентабельно їх тримати, адже покупці ходять на базар. Умови торгівлі на ринках не такі комфортні, особливо взимку. Очевидно, бракує й овочесховищ, і місць для заморозування продуктів. Хотілося б побачити бодай один овочевий магазин на Печерську!

ПОГОДА

В Україні хмарно. Місцями дощ. Вітер північно-східний, 2–5 м/с. Температура вдень +9...+12°C, вночі +8...+10°C; на узбережжі Криму до +17°C; на Одешині та в Криму місцями +16...+19°C; на сході країни +13...+14°C, вночі +7...+9°C; у західних областях місцями +11...+13°C, вночі +6...+8°C.

На Київщині хмарно. Дощ. Вітер східний, 3–6 м/с. Температура вдень +7...+9°C, вночі +7...+8°C ●

 Засновник — Київська міська Рада
В. о. головного редактора **Денис ЖАРКИХ**
Зав. відділом «Органи влади та політика» — **В'ячеслав Чечило**

 Газета заснована 7 вересня 1990 року.
Перереєстрована в Міністерстві інформації України 10 січня 1999 року.
Свідоцтво серії **КВ №3620**
ХРЕЩАТИК

 01034, м. Київ-34, вул. Володимирська, 51-б
Телефон для довідок 235-32-60, факс: 235-01-93
Телефони рекламного відділу: 235-61-48, 531-91-05, 234-21-84
Телефон відділу розповсюдження та реалізації: 234-27-35
Internet: www.kreschatic.kiev.ua E-mail: info@kreschatic.kiev.ua

виходить у понеділок, вівторок, середу, четвер та п'ятницю

 Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети. Газета публікує також ті матеріали, в яких думки авторів не збігаються з позицією редакції. При передруку посилання на "Хрещатик" обов'язкове. Руккописи не рецензуються і не повертаються. Матеріали зі знаком **П** друкуються на правах реклами.

Набір, верстка та колороподіл: комп'ютерний центр газети "Хрещатик". Друк: ВАТ "Видавництво "Київська правда"

 Загальний наклад 131855
Замовлення 2470